

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010533
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715010533.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí 15. marca 2018 prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 116/2015 zo dňa 7. 8. 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a** .
Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodenej C. R. **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 116/2015 zo dňa 7. 8. 2017 boli obžalovaní H. K. a J. K. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv 256/2014 zo dňa 3. 08. 2015, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 3), 6) spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v rozsudku okresného v bodoch 1) až 11) na strane 1 až 4 napadnutého rozsudku z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že po zvážení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že s poukazom na výsledky dôkazov nemožno jednoznačne pokladať za preukázané, že by obžalovaní spáchali skutky tak, ako im to obžaloba kládla za vinu. Na jednej strane tu boli usvedčujúce výpovede poškodenej G. L. a jej sestry H.. C. R., ktoré usvedčovali obžalovaných zo spáchaných skutkov, no na druhej strane bolo treba zvážiť aj výpovede obžalovaných a ďalších svedkov, ktoré boli produkované, či už na hlavnom pojednávaní alebo v prípravnom konaní a po vyhodnotení týchto dôkazov je možné ustáliť, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli obžalovaní H. K. a J. K. stíhaní.

Proti rozsudku podal za hlásil odvolanie prokurátor po vyhlásení rozsudku, ako aj poškodenej C. R., pričom prokurátor svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil, naproti tomu poškodenej C. R. svoje odvolanie nezdôvodnila.

Prokurátor vo svojom odvolaní poukazyval na to, že výpovede poškodenej sú v rozpore s výpoveďami obžalovaných, prípadne iných svedkov, avšak je toho názoru, že v ich vzájomnom kontexte a v spojení s okolnosťami a motívom obžalovaných možno mať za to, že skutky tak, ako boli uvedené v obžalobe sa skutočne stali a týchto sa dopustili obžalovaní H. K. a J. K. voči poškodenej. Tiež je toho názoru, že poškodená nemali dôvod privolať hliadku PZ, pokiaľ by skutočne nedošlo k protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaných. Vykonané dôkazy tak vytvárajú nepochybný záver, že došlo ku skutkom tak, ako bolo uvedené v obžalobe. Za tohto stavu bol postup okresného súdu, keď obidvoch obžalovaných

spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. v rozpore so zákonom a domáhal sa potom, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, na základe ktorých ustálil správne skutkový stav a jeho postup podľa § 285 písm. b) Tr. por. je v súlade so zákonom, keď dospel k tomu záveru, že skutok nie je trestným činom.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Ako zistil krajský súd na H. K. a J. K. podal prokurátor obžalobu dňa 5. 8. 2015 pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 3), 6) spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v podstate na tom skutkovom základe ako je to rozvedené vo výrokovej časti obžaloby. Okresný súd na hlavné pojednávanie predvolal obidvoch obžalovaných, pričom títo odopreli vypovedať a za tohto stavu boli prečítané zápisnice o ich výsluchu. Obidvaja obžalovaní sa necítili byť vinnými zo spáchaných trestných činov, popierali spáchanie skutkov a zhodne uvádzali, že poškodenými by mali byť skutočne oni, pretože svedkyňiam G. L. a H.. C. R. požičali peniaze a to 4 000,- eur a potom 12 000,- eur, pričom tieto peniaze im poškodené nevrátili, pričom doznali sa len k tomu, že uvedené sumy si žiadali vrátiť a svoje peniaze urgovali. Ďalej na hlavnom pojednávaní boli vypočuté svedkyne G. L. a H.. C. R., pričom obidve usvedčovali obžalovaných zo spáchania skutkov, podrobným spôsobom popisovali ako sa im obžalovaní mali vyhrážať, keď im nechceli požičané peniaze vrátiť a taktiež akým spôsobom vnikli do ich domu, kde uvedené vyhrážky predniesli.

Okresný súd okrem týchto svedkýň vypočul ďalších svedkov, ktorých považoval za nevyhnutné vypočuť a to svedkov E. F., E. J., E. D., J.. C. H., J. K., F. Z., H. S., E. G., C. L., A. G., E. Y., H. L., V. H., H.. U. F., E.. H. O., K. L. a C. J..

Pokiaľ ide o výpovede svedkov, väčšinou išlo o svedkov, ktorí mali prísť priamo do styku s obžalovanými a poškodenými a mali počuť vyhrážky zo strany obžalovaných a boli tam vypočutí aj svedkovia ako J. K., E. G., H.. U. F. a E.. H. O., čo boli policajti, ktorí objasňovali trestnú činnosť obžalovaných.

Je potrebné uviesť, že obžalovaní boli usvedčovaní jedine výpoveďami svedkýň poškodených G. L. a C. R.. Na základe týchto výpovedí začalo potom trestné stíhanie a bola aj opretá obžaloba. Pokiaľ ide o výpovede svedkov, ktorí mali byť svedkami trestnej činnosti, ktorú mali spáchať obžalovaní, neboli produkované prakticky žiadne dôkazy o tom, že obžalovaní mali spáchať trestnú činnosť spôsobom, akým sa im to kládlo v obžalobe za vinu.

Pokiaľ ide o trestnú činnosť obžalovaných, krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu, ako aj s jeho dôvodmi a má za to, že postup prvostupňového súdu podľa § 285 písm. a) Tr. por. je jediným možným zákonným spôsobom, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré boli obžalovaní stíhaní. V prípade, že by mohli byť obžalovaní uznaní vinnými, muselo by byť jednoznačne preukázané, že obžalovaní iného hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútili k tomu, aby niečo konal, pričom takéto konanie muselo byť vykonané spôsobom, že by sa dopustili hrubej neslušnosti, či už formou spolupáchateľstva alebo sami. Nebolo však preukázané, že by sa skutky stali takým spôsobom ako to bolo uvedené v obžalobe. Skutky v danom prípade boli ohraničené dobou od 31. 3. 2014 do 30. 4. 2014. Napriek tomu, že svedkyne poškodené G. L. a H.. C. R. podrobne vypovedali a v tomto smere usvedčovali obžalovaných, ostatné produkované dôkazy, či už to boli výpovede obžalovaných, ale aj výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí, neprodukovali jednoznačný právny záver o vine obžalovaných. Okresný súd po zvážení všetkých týchto okolností a vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. potom dospel k tomu záveru, že neboli produkované rozhodné

dôkazy o vine obžalovaných tak nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní. Pri tomto právnom hodnotení nemožno vinu obžalovaných oprieť len o tú skutočnosť, čo je tvrdenie svedkýň G. L. a H.. C. R., pričom tieto svedkyne boli vo veci samozrejme zainteresované, pretože boli dlžníkami obžalovaných a ich výpovede možno hodnotiť ako tendenčné. Takéto sú však i výpovede obžalovaných, ktorí popierali spáchanie skutku, no ani ostatné produkované dôkazy neboli takej rozhodnej právnej sily, že by umožňovali uznať vinu obžalovaných tak, ako sa to domáhal prokurátor.

Za tohto stavu postup okresného súdu bol správny a zákonný, keď podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaných H. K. a J. K. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv 256/2014 zo dňa 3. 08. 2015, pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., z toho v bodoch 3), 6) spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej H.. C. R., orgány prípravného konania, ako aj súd priznal poškodeným štatút poškodených strán, nerozhodol však o náhrade škody, pretože poškodené strany C. R. a G. L. si náhradu škody neuplatnili. Svedkyňa - poškodená H.. C. R. po vyhlásení rozsudku zahlásila odvolanie, no svoje odvolanie bližšie nekonkretizovala ani sama, ani prostredníctvom svojho splnomocnenca.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné. Keďže výrok o náhrade škody v rozsudku okresného súdu chýbal, nebolo možné proti nemu podať odvolanie a preto krajský súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodenej H.. C. R. ako podané neoprávnenou osobou zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.